ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Ανεξάρτητες αυτόνομες Αγωνιστικές ριζοσπαστικές ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε.

Πρόταση προς το σώμα των αντιπροσώπων της 83ης Γ.Σ. της ΔΟΕ για το διεκδικητικό πλαίσιο και το αγωνιστικό πρόγραμμα δράσης της Δ. Ο. Ε. για το συνδικαλιστικό έτος 2014 – 2015

Εδώ και 4 χρόνια οι εργαζόμενοι βιώνουν τη μέγγενη της καπιταλιστικής κρίσης και μια πρωτοφανή επίθεση στο σύνολο των δικαιωμάτων τους. Ζούμε μια ιστορική εποχή, μια εποχή όπου το κεφάλαιο, προκειμένου να ξεπεράσει την κρίση του, τη μεγαλύτερη από το 1929 και μετά, επιχειρεί να καταργήσει το σύνολο των κατακτήσεων του κόσμου της εργασίας στον 20ο αιώνα. Σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, η λιτότητα, τα μνημόνια, η υποβάθμιση της ζωής του κόσμου της εργασίας και ο κρατικός αυταρχισμός αποτελούν το κύριο πολιτικό παράδειγμα. Η Ελλάδα απλά συμπυκνώνει το δράμα, αποτελώντας το πειραματόζωο των νεοφιλελεύθερων πολιτικών. Η **επίθεση του κεφαλαίου υλοποιείται από τις βασικές κατευθύνσεις της Ε.Ε και του ΔΝΤ, με πολιτικό εκφραστή τα κόμματα της συγκυβέρνησης.**

Παρά τη φιλολογία της κυβέρνησης ότι η χώρα βγαίνει από τη κρίση και πετυχαίνει πρωτογενή πλεονάσματα, η κοινωνική πραγματικότητα είναι καταθλιπτική και θυμίζει Μεσοπόλεμο. 1 στους 3 εργαζόμενους είναι άνεργοι, το ποσοστό φτώχειας ξεπερνά το 30% του πληθυσμού, το ποσοστό αύξησης των παιδιών που ζουν σε συνθήκες φτώχειας και υποσιτισμού είναι το μεγαλύτερο στην Ε.Ε, η ανασφάλιστη και ελαστική απασχόληση των “προγραμμάτων κοινωνικής ωφέλειας” γίνεται ο γενικός κανόνας και οι μισθοί πείνας των 450-600 ευρώ χωρίς κανένα εργασιακό δικαίωμα αποτελούν την κύρια εργασιακή πραγματικότητα και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα. Η λαϊκή κυριαρχία και το δικαίωμα να αποφασίζει ο λαός μας μόνος του για την τύχη του ακρωτηριάζονται. Η αστική τάξη πάνω στο έδαφος αυτής της πρωτοφανούς κοινωνικής καταστροφής χρησιμοποιεί το φασισμό ως εφεδρεία για το τσάκισμα κάθε μορφής αντίστασης των εργαζομένων

στρωμάτων.

Η επιλογή στην αποπληρωμή του χρέους από τη μεριά της συγκυβέρνησης και οι στόχοι για πρωτογενή και δημοσιονομικά πλεονάσματα απλά προετοιμάζουν το δρόμο για νέα μέτρα, πολλά από τα οποία έχουν ήδη δρομολογηθεί από το Επικαιροποιημένο Μεσοπρόθεσμο του 2015 – 18. Νέο ασφαλιστικό, διάλυση των ασφαλιστικών ταμείων, νέο μισθολόγιο στο δημόσιο που θα συνδέει την αξιολόγηση του υπαλλήλου με το μισθό, νέες απολύσεις στο δημόσιο τομέα πέρα των ήδη συμφωνηθέντων στόχων μείωσης της απασχόλησης στο δημόσιο τομέα, αντικατάσταση της σταθερής απασχόλησης μέσω διάφορων προγραμμάτων ΕΣΠΑ, ιδιωτικοποίηση δημόσιων υπηρεσιών και οργανισμών συμπεριλαμβανομένων και του δημόσιου σχολείου. Αποδεικνύεται περίτρανα ότι η Ε.Ε είναι ένα διαρκές Μνημόνιο, ο ευρωπαϊκός καπιταλισμός για να επιβιώσει οφείλει να «κινεζοποιήσει» και να απαξιώσει το σύνολο της μισθωτής εργασίας. Την ίδια στιγμή το τραπεζικό κεφάλαιο ενισχύεται ακόμη περισσότερο μέσω της συγκεντροποίησης-ανακεφαλαιοποίησης , απομυζώντας δεκάδες δισεκατομμύρια ευρώ που θα μπορούσαν να καλύψουν άμεσες κοινωνικές ανάγκες. **Είναι προφανές ότι δε θα σταματήσουν, αν δεν τους σταματήσουμε. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε στο χρεοκοπημένο αστικό μπλοκ εξουσίας και στις διάφορες πολιτικές εφεδρείες του ή σε κυβερνητικά σχήματα συνέχισης της πολιτικής Ε. Ε. – Δ.Ν.Τ. να καταστρέψουν τις ζωές μας.**

Είναι ξεκάθαρο, και οι πρώτες μετεκλογικές εξελίξεις, με τον ανασχηματισμό της κυβέρνησης, αυτό αποδεικνύουν πως η βάρβαρη αντιλαϊκή επίθεση όχι μόνο θα συνεχιστεί, αλλά θα ενταθεί. Το κεφάλαιο και το πολιτικό του προσωπικό θα συνεχίσουν να παίρνουν στρατηγικού χαρακτήρα μέτρα για την αντιδραστική ανασυγκρότηση του ελληνικού καπιταλισμού, στο φόντο της κρίσης του και της ανάγκης του για υπέρβασή της προς όφελος του κεφαλαίου.

<u>Οι εργαζόμενοι και υπηρεσίες του δημοσίου στο στόχαστρο</u>

Όσα διαδραματίστηκαν το καλοκαίρι του 2013 με τις διαθεσιμότητες, την κινητικότητα, τις μετατάξεις, **δεν ήταν περιστασιακά στιγμιότυπα με ημερομηνία λήξης.** Η διαθεσιμότητα για 25.000 εργαζόμενους/ες και οι 15.000 απολύσεις, μέχρι το τέλος του 2014, είναι μια πραγματικότητα και σύντομα θα ακολουθήσουν τα νέα συμφωνημένα «κύματα». Σχεδόν όλοι οι κλάδοι και οι χώροι του Δημοσίου έχουν σήμερα εργαζόμενους σε διαθεσιμότητα-δήθεν κινητικότητα με άμεση προοπτική απόλυσης.

Σε όλο το δημόσιο, η επίθεση έχει ενιαίο χαρακτήρα, που συμπυκνώνεται στα:

▪ Διάλυση και ξεπούλημα των δημόσιων αγαθών, συρρίκνωση των κοινωνικών λειτουργιών του δημοσίου και λειτουργία του δημοσίου με επιχειρηματικούς όρους
▪ Κατάργηση της μονιμότητας, γενίκευση της επισφαλούς εργασίας, εντατικοποίηση, αυστηρός πειθαρχικός έλεγχος όλων των εργαζόμενων, κινητικότητα, μείωση του μισθολογικού κόστους
▪ Εκχώρηση δομών του Δημοσίου στους ιδιώτες – Εμπορευματοποίηση των Δημόσιων αγαθών
▪ Χρήση της αξιολόγησης, ως βασικού και κύριου μηχανισμού για την κατάργηση δομών του δημοσίου, την εξατομίκευση της εργασιακής σχέσης και την εμπέδωση του ανταγωνισμού ως κύριας αρχής οργάνωσης των εργασιακών σχέσεων κατά τα πρότυπα του ιδιωτικού τομέα.

Η μάχη για την αξιολόγηση είναι ανοικτή μέσα στο καλοκαίρι για όλο το δημόσιο, με το χρονοδιάγραμμα για την εφαρμογή του νόμου Μητσοτάκη. Το 15% των υπαλλήλων που θα κριθεί ως ανεπαρκές θα οδηγηθεί στην απόλυση, ενώ το 60% θα ζει σε καθεστώς μόνιμης μισθολογικής καθήλωσης. Είναι στοίχημα για όλο το δημοσιοϋπαλληλικό να ακυρώσει το συγκεκριμένο πολιτικό σχεδιασμό.

Το δημόσιο σχολείο στη δίνη της καπιταλιστικής κρίσης

Πάνω σε αυτό το κοινωνικό και πολιτικό έδαφος αναπτύσσεται και η πολιτική της κυβέρνησης για το δημόσιο σχολείο και η επιβολή της αξιολόγησης των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών. Επιδιώκουν να διαμορφώσουν ένα επιλεκτικό, ταξικά διαφοροποιημένο σχολείο, προσανατολισμένο στην αγορά, στην επιχειρηματικότητα και στις δεξιότητες (PISA, «Ανασχεδιασμός της εκπαίδευσης»-Στρασβούργο 2012). Ο χώρος της εκπαίδευσης μπήκε σε μια εντελώς νέα περίοδο.

Με την αντιδραστικότερη μεταρρύθμιση των τελευταίων χρόνων, στέλνουν στον καιάδα ολόκληρη τη νέα γενιά και ταυτόχρονα συνθλίβουν την εργασιακή και παιδαγωγική ύπαρξη χιλιάδων εκπαιδευτικών. Αυτή η πολιτική στην εκπαίδευση έχει ως κύριο στόχο την ακύρωση της δωρεάν δημόσιας παιδείας, ως κοινωνικού δικαιώματος και την προώθηση του σχολείου της αγοράς. Υλοποιώντας αυτή τη λογική, το υπουργείο παιδείας εξαπολύει έναν πρωτοφανή καταιγισμό νομοσχεδίων, κειμένων και προτάσεων με στόχο να δημιουργηθεί ένα εντελώς νέο θεσμικό πλαίσιο σε όλα τα επίπεδα. Καλλιεργούν το φόβο στο σχολείο, καταργούν τη δημοκρατική λειτουργία των συλλόγων διδασκόντων, εκχωρούν τις αρμοδιότητές του στο διευθυντή μάνατζερ και επιδιώκουν να επιβάλλουν την αντιεκπαιδευτική τους πολιτική με εντέλλεσθε και επιστρατεύσεις, με τελικό στόχο την υποταγή του δημόσιου σχολείου στις ανάγκες του κεφαλαίου. Υποβαθμίζουν το δημόσιο Νηπιαγωγείο, διαλύουν και ιδιωτικοποιούν

την ειδική αγωγή και μονιμοποιούν την ελαστική εργασία για τη θεατρική και εικαστική αγωγή. Ταυτόχρονα οι διορισμοί εκπαιδευτικών, τα λειτουργικά έξοδα των σχολείων και το περιεχόμενο σπουδών υπάγονται στην πιστή εφαρμογή των δημοσιονομικών κριτηρίων της ΕΕ, του ΔΝΤ και των διάφορων προγραμμάτων ΕΣΠΑ.

Ένα **νέο εργασιακό μοντέλο** διαμορφώνεται πλέον στο δημόσιο σχολείο, όπου πάνω από το 20% των εκπαιδευτικών εργάζεται σε επισφαλείς θέσεις εργασίας και με μισθούς των 600 ευρώ, γεγονός που θα συμπαρασύρει διαμέσου της αξιολόγησης όλους τους εκπαιδευτικούς σε αντίστοιχες μορφές απασχόλησης. Το επόμενο βήμα θα είναι η αξιοποίηση των προγραμμάτων κοινωφελούς εργασίας του ΟΑΕΔ.

Απέναντι σε αυτό το τοπίο κοινωνικής κόλασης, τη φετινή χρονιά με αφορμή το ζήτημα των απολύσεων εκπαιδευτικών στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και της αυτοαξιολόγησης-αξιολόγησης αναπτύχθηκε ένα πολύμορφο κίνημα αντίστασης και ανυπακοής που εκφράστηκε με ποικίλες αγωνιστικές μορφές. Απέναντι στους εκβιασμούς της διοίκησης και τη συστηματική καλλιέργεια του φόβου και των απειλών, ο κλάδος ύψωσε το ανάστημα του και απέδειξε τις τεράστιες δυνατότητες του εκπαιδευτικού κινήματος. Από το Σεπτέμβρη με μαζικές γενικές συνελεύσεις – κόντρα στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία – επιτροπές αγώνα και αποκλεισμούς στο υπουργείο Παιδείας, στις περιφερειακές διευθύνσεις και τα επιμορφωτικά κέντρα για την ατομική αξιολόγηση οργάνωσε την πάλη του για την ανατροπή των απολύσεων και του πολυεπίπεδου μηχανισμού της αξιολόγησης, διαψεύδοντας τις δεξιές και αριστερές Κασσάνδρες που αμφισβητούσαν τη δύναμή του.

Ο αγώνας και η θέληση του κλάδου είναι αναντίστοιχη με την συνδικαλιστική του ηγεσία. Η πλειοψηφία της ΔΟΕ με τη στάση της όλη τη χρονιά έδειξε πως όχι μόνο δεν αμφισβητεί και δεν αντιπαλεύει την κυβερνητική πολιτική, αλλά κινείται σταθερά στη γραμμή της συναίνεσης και της υποταγής, με τη λογική του εφικτού και της ρεαλιστικότητας κι όχι της υπεράσπισης των ταξικών συμφερόντων του κλάδου και των κοινωνικών δικαιωμάτων της εργαζόμενης πλειοψηφίας.

Ο γενικός προσανατολισμός της Ομοσπονδίας πρέπει να αλλάξει. Χρειαζόμαστε ένα συνδικάτο ταξικά ανασυγκροτημένο που θα συμβάλλει στη διαμόρφωση ενός λαϊκού κινήματος που θα διεκδικεί ξανά το χαμένο πλούτο, που θα αρνείται το χρέος, θα απαιτεί τη διαγραφή του, θα επιβάλει την παύση πληρωμής του.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ ΤΟΥ

ΚΛΑΔΟΥ

Με **άμεσα αιτήματα πάλης την κατάργηση όλου του νομοθετικού πλαισίου της αξιολόγησης-αυτοαξιολόγησης** (Π.Δ.152/2013, Ν.3848, Ν.4024, Ν.4142) **καθώς και των αντιεκπαιδευτικών -αντιλαϊκών ρυθμίσεων (νέο μισθολόγιο, ασφαλιστικό, συγχωνεύσεις, ωράριο, πειθαρχικό δίκαιο κ.ά.)** η 83η Γ. Σ. της Δ. Ο. Ε. οφείλει να οδηγήσει τον κλάδο σε μια **χρονιά αποφασιστικής σύγκρουσης**

.για την υπεράσπιση του Δημόσιου σχολείου και των κοινωνικών δικαιωμάτων της εργαζόμενης πλειοψηφίας
.για την ανατροπή της κυβέρνησης – Ε.Ε. – Δ. Ν. Τ. – κεφαλαίου της πολιτικής τους και κάθε επίδοξου διαχειριστή αυτής,

αποφασίζοντας την κήρυξη απεργιακού αγώνα διαρκείας που θα ξεκινά με τριήμερη απεργία, η οποία θα εκδηλωθεί στο διάστημα μέχρι το πρώτο δεκαπενθήμερο του Οκτώβρη και με εισήγηση για τη συνέχισή της με επαναλαμβανόμενες απεργίες που θα αποφασίζονται από τις Γ. Σ. των Συλλόγων και την ολομέλεια των Προέδρων. Έκτακτες εξελίξεις θα επισπεύσουν την έναρξη της απεργίας.

Για την οργάνωση και την προετοιμασία της απεργίας διαρκείας προχωράμε σε Γ. Σ. των Συλλόγων το Σεπτέμβρη οι οποίες αποφασίζουν την εκλογή απεργιακών επιτροπών και το συντονισμό τους με τις απεργιακές επιτροπές γειτονικών τοπικών συλλόγων, ΕΛΜΕ και άλλων σωματείων, τη δημιουργία– ενεργοποίηση απεργιακών ταμείων (της ΔΟΕ και κάθε Συλλόγου),τη διοργάνωση τοπικών ενημερωτικών εκδηλώσεων, κεντρικών συγκεντρώσεων σε κάθε πόλη, καταλήψεων και κάθε άλλης μορφής αγώνα, συγκεντρώνοντας ευρύτερες δυνάμεις και προετοιμάζοντας τη γενίκευση της σύγκρουσης.

Η πρόταση αυτή απευθύνεται σε όλη την εκπαίδευση (Ο.Λ.Μ.Ε. – φοιτητές – μαθητές – γονείς –εργαζόμενους στα Πανεπιστήμια), με στόχο την ανατροπή των βάρβαρων – αντιλαϊκών – αντιεκπαιδευτικών πολιτικών για το νέο Λύκειο, τη μαθητεία και την τράπεζα θεμάτων, τις καταργήσεις – συγχωνεύσεις σχολείων, το επιχειρηματικό Πανεπιστήμιο, τις απολύσεις, την κατάργηση της μόνιμης και σταθερής εργασίας και την επιβολή της επισφάλειας στην εκπαίδευση.

Απευθύνεται ταυτόχρονα (με σύσκεψη που θα κληθεί αμέσως μετά το συνέδριο με ευθύνη του Δ. Σ. της Δ. Ο. Ε.) σε όλους τους κλάδους του Δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα

επιδιώκοντας να συγκεντρώσει όλες τις αντιστάσεις και τους αγώνες που βρίσκονται σε εξέλιξη ή θα αναπτυχθούν στο διάστημα του καλοκαιριού σε έναν πανεργατικό – πανκοινωνικό ξεσηκωμό.

Μέσα στα σχολεία συνεχίζουμε τη μάχη ενάντια στην αυτοαξιολόγηση και αξιολόγηση:

– Μπλοκάρουμε – ακυρώνουμε τις διαδικασίες της αυτοαξιολόγησης και την εκπόνηση σχεδίων δράσης χρησιμοποιώντας όλες τις μορφές αγώνα.

– Δε δεχόμαστε κανένα αξιολογητή στην τάξη.

– Καλούμε σε μαζικές παραιτήσεις διευθυντών σχολείων και σχολικών συμβούλων που θα οργανωθούν πανελλαδικά από τη ΔΟΕ και τοπικά από κάθε σύλλογο με τη δέσμευση όλων όσων συμμετέχουν στις λίστες διευθυντών και σχολικών συμβούλων ότι δε θα δεχθούν να αναλάβουν τα συγκεκριμένα καθήκοντα. Τα στελέχη της εκπ/σης που παραβιάζουν τις αποφάσεις του κλάδου, σ’ αυτό το τόσο κρίσιμο ζήτημα, δεν έχουν καμία θέση στο συνδικαλιστικό μας κίνημα και διαγράφονται από τους Συλλόγους Εκπ/κών Π.Ε.–ΕΞΩ ΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ ΜΑΣ

Η ΔΟΕ και κάθε τοπικός σύλλογος οργανώνουν συλλογή υπογραφών των εκπαιδευτικών που θα δηλώνουν ότι δεν θα συμμετέχουν σε καμιά διαδικασία αξιολόγησης.

Για να γυρίσουμε σελίδα ,για να ανταποκριθούμε στα καθήκοντα της περιόδου, για να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες, να ξεδιπλωθεί την επόμενη περίοδο ένα αγωνιστικό μέτωπο ρήξης και ανατροπής με άμεσο στόχο την ανατροπή της αντιδραστικής αντεργατικής πολιτικής και της κυβέρνησης (όπως και κάθε κυβέρνησης) που την υλοποιεί.

Ο δρόμος της μαζικής, πολιτικοποιημένης, μαχητικής δράσης του εργατικού και λαϊκού κινήματος είναι το μοναδικό έδαφος στο οποίο ο λαός μας έχει πλεονέκτημα. Εκεί μπορεί να οικοδομήσει τις προϋποθέσεις της ανατροπής της αντεργατικής πολιτικής.

Πηγή:.paremvasis.gr